

RYCK, Paul de, letterkundige en journalist (Erembodegem-Terjoden 11 juni 1913 - Sint-Amandsberg 23 september 1956).

De Ryck studeerde aan het Koninklijk Atheneum in Gent, en daarna aan de Rijksuniversiteit aldaar, waar hij in 1935 het licentiaat in de handels- en consulaire wetenschappen behaalde (en in 1944 promoveerde tot doctor in de handelswetenschappen). Na zijn studie werd hij waarnemend adjunct-diensthoofd bij de toenmalige nationale Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid. In de Tweede Wereldoorlog werd hij onder zware druk gezet om in Duitsland de verantwoordelijkheid voor de „arbeidsbeweging” op zich te nemen. Onder deze druk en door zijn hardnekkige weigering werd hij ernstig ziek. Hij vond op het nippertje een onderkomen als directeur bij Pro Juventute, het sociale werk van Baron Empain, waarmee hij reeds vóór 1940 in relatie stond, en als hoofdredacteur (1939-'42) van het door de Stichting uitgegeven maandblad. Van 1942 tot '44 was hij afdelingshoofd van het Beheer bij het Arbeidsambt te Gent en van april tot september 1944 directiesecretaris bij de Hoofdgroepering Groothandel en Buiten-

landse Handel te Brussel. Van zijn vrije tijd maakte hij gebruik om zijn proefschrift over De arbeidsbemiddeling binnen het raam van de arbeidsmarktpolitiek in België te voltooien (1944). Na de bevrijding werd De Ryck een der voornaamste redacteurs van de door Tony Herbert en Leon Bekaert opgerichte dagbladen De Nieuwe Standaard en Het Nieuwsblad. Van 1944 tot '47 had hij de hoofdredactie van Het Nieuwsblad. Hij schreef onder het pseudoniem Peter Standaert o.m. ter bestrijding van de onrechtvaardigheden van de repressie tegenover de Vlaamsgezinden. Van 1949 tot '50 was hij directeur van de Gentse uitgave van La Métropole. In 1950 trad hij in dienst van het Provinciaat Gouvernement van Oost-Vlaanderen als inspecteur voor culturele en sociale aangelegenheden.

Behalve als journalist heeft Paul de Ryck zich in de studentenbeweging verdienstelijk gemaakt voor de V.B. Hij was aan de universiteit een vurig en welbespraakt voorstander van de vernederlandsing van Gent. In 1931-'32 was hij voorzitter van het Algemeen Vlaamsch Studentenverbond (z. aldaar), als opvolger van Renaat Merecy. Hij pleitte toen voor een evolutie naar de jeugdbeweging toe. Daarin werd hij bijgestaan door de ondervoorzitter Rie de Cordier, met wie hij in het huwelijk zou treden. In samenwerking met haar publiceerde hij een studie over de jeugdbeweging, ingeleid door Ernest van der Hallen.

Van jongsaf was De Ryck ook een vurig promotor van de nieuwste literaire stromingen. Hij zal vooral bekend blijven als stichter en animator van de Cahiers van de Waterkluis (1932-'37), waarin hij het eerste werk van een aantal daarna populair geworden auteurs publiceerde (o.w. Johan Daisne). De Ryck was tevens medeoprichter en redacteur van het letterkundig en cultureel tijdschrift Prisma (1935-'36) en van het maandschrift voor poëzie De Spiegel (1945-'46). Tevens was hij een geestdriftig medewerker aan de organisatie van de Vlaamse Poëziedagen; hij publiceerde zelf verzen (o.m. onder het pseudoniem Bart Vrijbos), enkele essays over Paul van Ostaijen e.a., en verscheidene bloemlezingen die een overzicht van de Vlaamse poëzie geven. Hij was tevens lid van de Vereniging van Vlaamse Letterkundigen en van de Vereniging van Katholieke Oostvlaamse schrijvers.

WERKEN : P. de Ryck - R. de Cordier, *Wat wil de jeugdbeweging?* (1932; 1933 tweede druk); - *Van Ostaijen, fascinerend dichter* (1935); - *Gent, Burcht van Vlaanderen* (1943); - *De Vlaamse Lyriek van deze tijd* (1950); - *De Vlaamse dichtkunst van deze tijd* (1951).

LITERATUUR : J. Tulkens, *Zo was Paul de Ryck*, in *Het Laatste Nieuws* (13 juni 1963). FRANK MEYLAND